

Jezus en de Zijnen na Zijn opstanding

door: J.N. Darby

Lukas 24:36-53

De Heer stelt ons in deze verzen voor wat Hij is voor ons nadat Hij deze wereld zal verlaten en in welke relatie wij nu staan tot Hem. Als een geliefde ons verlaat blijven de herinneringen aan hem bij ons achter. Wij vinden hier dus de laatste herinneringen aan het hart van Jezus na Zijn opstanding opgetekend.

Wat een boodschap heeft de Heer door de discipelen in deze wereld achtergelaten! Hij vertoont zichzelf niet meer aan de wereld. De gelovigen zijn door Zijn werk getrokken uit deze tegenwoordige boze wereld. De dood van de Heer heeft een einde gemaakt aan elke verbinding tussen Hem en de wereld. Het geduld van God heeft nooit gefaald. God heeft gewerkt, alle moeite genomen, vroeg en laat, zoals Hij zegt door Jeremia (7:13). Hij heeft dienaren gezonden en tenslotte de Erfgenaam en nu redt God mensen door ze het evangelie voor te stellen. En als we bedenken dat God zich met de mens bezig is gaan houden, zodra de mens uit Eden was gejaagd, zodra de zonde in de wereld kwam, is dat een ernstige zaak. Hij heeft alles gedaan wat maar mogelijk was om te doen, om de mens tot Hem terug te brengen. Maar toen God in Christus naar de mensen toekwam heeft de mens Hem uit de wereld geworpen. De zondvloed, de wet, de profeten en tenslotte het zenden van Zijn Zoon, alles heeft God geprobeerd tegenover de mens.

Na de ongehoorzaamheid van Adam heeft God gezegd: "Waar ben je?". Hij was in de zonde. En aan Kaïn vraagt God nadat hij zijn broer heeft vermoord: "Waar is uw broeder?". Het is eigenlijk dezelfde vraag die Hij door Zijn evangelie stelt: "Waar is mijn Zoon?". Ongetwijfeld spreekt het bloed van Jezus van betere dingen dan dat van Abel. Maar ik spreek hier niet over wat God heeft gedaan, maar wat de mens en de wereld heeft gedaan. "Deze is de Erfgenaam laten we Hem doden". Dat heeft de wereld gedaan. Net zoals Kaïn heeft gedaan aan het begin in deze wereld. Het nageslacht van Kaïn heeft daarna haar genoegen gezocht in kunst, plezier en werk. De mensen zoeken hun geluk buiten God om en willen zo gelukkig mogelijk worden zonder rekening te houden met God, terwijl de Zoon verworpen is. De Heiland had alle noodzakelijke kracht om de mens te verlossen, elke tegenstand verdween door een enkel woord van Jezus. Hij was God maar de wereld wilde van Hem niet weten. Hij had alle macht om de boze geesten uit te werpen maar de mensen baden Hem om uit hun gebied te vertrekken (Mat. 8). Dat laat het juiste beeld zien van

de toestand van de mens in de zonde. Hij wil van God niet weten. Dat is nu nog steeds het geval. De mensen kunnen Jezus niet meer doden, maar hun hart wil van Hem niet weten. Probeer eens tijdens wat onschuldig vermaak over de naam van Jezus te spreken. Men zal heel snel tegen u zeggen: "Dit is niet het juiste ogenblik". Maar het is nooit het juiste ogenblik. Van de kant van mensen is de breuk eerder volkomen dan die van de zijde van God. Pas nadat de mensen Christus hebben verworpen werd het oordeel uitgesproken: "U hebt Mij verworpen, u zult Mij niet meer zien". Dat is de plaats van Christus tegenover de wereld.

Maar dat heeft de liefde van God niet tegengehouden. Als God zou handelen naar de toestand van de mens, is er voor de mens alleen maar oordeel. God kan hem dan alleen maar veroordelen.

We kunnen ook niet spreken van een bepaalde maat van zonden. De verloren zoon was niet direct zo diep gezonken dat hij de draf van de zwijnen opat. Maar zodra hij het huis van zijn vader verliet was hij al ongehoorzaam. Het is dwaas als men onderscheid maakt tussen zonden. Veronderstel dat de één 100 zonden heeft gedaan en de ander 101 of 102, enz... Hoe zouden we daar onderscheid tussen moeten maken? Iedereen heeft God verlaten. Als ik in mijn boomgaard twee wilde bomen heb staan, houd ik er geen rekening mee, dat de één 100 wilde appels draagt en de andere 200. Ik zeg: "ze moeten allebei omgehakt worden". U hebt kwaad gedaan omdat u daarvan hield en ik ook, omdat ik het kwaad liefhad en wij niet van Christus wilden weten! God ziet alles en weegt alles op de weegschaal in het heiligdom. Hij kan de beoordeling van goed en kwaad niet verlagen tot het niveau zoals zondaars dat beschouwen. U zou bij u thuis ook geen mensen ontvangen die zich onbehoorlijk gedragen. Zou God dan zondaars in Zijn huis moeten ontvangen, opdat de mens maar gelukkig zou zijn? God is goed, maar niet op die manier. Als men in de wereld zegt: "God is goed". wil dat zeggen: "God zal onverschillig zijn voor de zonde en men profiteert daarvan om het kwade te doen.

Bij de discipelen vinden we alle soorten van zwakheid en ellende. De één had de Heer verloochend en de anderen hadden Hem in de steek gelaten. In vers 37 lezen wij: "*en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen*". Alles wat uit de andere wereld komt, alles wat aan die andere wereld herinnert maakt de mens in deze wereld bang. Zelfs als

die bedekking¹ wordt weggenomen op een verkeerde en bijgelovige manier is de mens bang. Wat een vreselijke toestand! Dat is niet de toestand van een christen, voor hem is Jezus in de dood gegaan en is er weer uit gekomen. Maar de andere mensen kunnen de gedachte niet verdragen om te sterven als een beest. Zij zijn bang en dat geeft hun geen troost. U zegt misschien: “ik hoop...”. Maar denkt u met uw zonden in de hemel binnen te kunnen terwijl Adam om één zonde is weggejaagd?

Maar, Iemand is in de dood gegaan. Ik lees het in het evangelie. Jezus is te midden van Zijn discipelen geweest. Ik ga naar Hem toe want Hij heeft de woorden van het eeuwige leven! En ik veronderstel dat u hetzelfde hebt gedaan...

Hoe is Jezus bij de Zijnen geweest? Altijd vol goedheid. Hij verwijt Petrus niets. Hij is goed en zachtmoedig, terwijl Hij de zondaars ontvangt. Petrus en de anderen worden niet afgewezen, ook al had Petrus Hem verloochend en hadden de anderen Hem verlaten en hoewel de wereld Hem had verworpen. Deze Jezus is nu dezelfde in de hemel. U hebt in de beschrijving van Jezus op aarde gezien Degene die alles vergaf, genas en verdraagzaam was. Hij is niet veranderd. Hij is dezelfde op dit moment. Hij zegt tegen zijn discipelen: “*Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb*” (39). De behoefte van het hart van Jezus is Zijn goedheid te laten zien. “Ik ben het, kijk maar goed en raak mij aan”. Wat een goedheid! Hij wilde ze overtuigen dat Hij dezelfde was. Hij doet alle mogelijke moeite om te laten zien wie Hij is. “*En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier iets te eten?*” Wat een genade! Hij die verlaten en verraden was, toont hen alle genegenheid om hun harten te overtuigen. Zelfs hun zwakheid had Zijn hart niet van hen vervreemd. Hij toont hen Zijn liefde boven alle zwakheid.

Toen Hij binnenkwam zei Hij iets tegen hen dat Hij nooit gezegd had tijdens Zijn leven. Dit woord is een woord van onmeetbare rijkdom. Het kan een behoefte in het hart opwekken. Het is het woord of liever de zaak, waaraan God graag Zijn naam verbindt: de God van vrede. God noemt zich nooit de God van vreugde. Want vreugde kan verloren gaan. De vrede veronderstelt dat niets mijn hart zou kunnen verontrusten. De Heer had in dit opzicht hierover geprofeteerd toen Hij zei: “Vrede laat ik u”. Op andere plaatsen zegt Hij soms: “Vrees niet”, maar hier voert Hij de vrede in. Maar kan er vrede zijn in een hart dat ver van God leeft? Nee. U zult geen vrede hebben als u niet met God verzoend bent.

Voor de eerste keer zegt Jezus tegen hen: “*Vrede zij u*” (36). Meent u dat Hij God buiten beschouwing liet,

¹ Zoals de sluier die Mozes op zich deed om de heerlijkheid te bedekken

toen Hij dit woord sprak en dat Hij hen een vrede gaf, die verontrust zou kunnen worden als God zich zou vertonen? Heeft Hij hen bedrogen? Jezus kan zeggen: Ik weet wat dit is, ik geef u de vrede. Zij hadden zonden, maar hij had ze gedragen in Zijn lichaam op het hout. Zij waren onderworpen aan de dood, maar Hij was voor hen in de dood gegaan en had hem te niet gedaan, die de macht over de dood had. Tenslotte had Jezus het oordeel van God ondergaan.

Zijn boodschap is deze: “*Vrede zij u*”. Hij was een Heiland die de vrede had gemaakt. Als u zegt: “Ik ben verloren en ik heb geen andere hulp dan Jezus”, dan zegt Hij: “Ik geef u wat Ik heb, de vrede”. Alles wat iemand kan verontrusten heeft Jezus ondergaan en weggenomen. Meent u, dat Hij op het kruis heeft geleden om u te bedriegen? Hij spreekt van een vrede, die Hij heeft gemaakt. Als u niet van die vrede geniet, dan gelooft u Jezus niet, die de vrede heeft tot stand gebracht en verkondigd. Hij geeft vrede zelfs voor onze omstandigheden. Is er iets dat Hem heeft verhinderd ons lief te hebben? Dat is de vrede voor het hart.

Hij zegt in vers 46: “*Zo staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag*”. Heel het werk was vastgesteld in de raadsbesluiten van God. Het is het vaste fundament en alles is volmaakt geregeld in deze raadsbesluiten.

Men moest beginnen met prediken te Jeruzalem. De genade begon daar waar de noden waren. Men moest bekering prediken, maar hoe? “*In Zijn naam*”. Wat verkondigt de naam van Jezus? Volmaakte liefde van Zijn kant, maar volmaakte ongerechtigheid van de zijde van mensen. Het berouw (bekering) herinnert aan alles wat u tegen Jezus gedaan hebt. U hebt de wereld meer lief gehad dan Hem. U hebt andere dingen liever gehad dan Hem.

Bestudeer de Heer stervend op het kruis. Wat leert u daarvan? Waarover heeft Hij alle rechten gekregen? Deze openbaring van de Heer Jezus toont aan dat al wat God heeft gedaan om het hart te winnen, vergeefs is geweest. Is het hart voor Christus gewonnen? Nee. Daarom roept God op tot bekering. Het gaat er niet alleen om u de één of ander zonde te verwijten. Nee. Maar door God onderwezen, voeg ik mij bij Hem om te erkennen dat er alleen maar zonde in mij is.

Het tweede dat verkondigd moest worden is de vergeving van alles wat u zo hebt ontdekt in de bekering. De vergeving van zonden. De vernietiging van de zonde. Als u de vijandschap van het vlees tegen God voelt is alles vergeven. O, zult u zeggen. Ik heb er gisteren iets van genoten, maar vandaag... Maar God zegt: dat Hij zich die niet meer zal herinneren. Heeft u de vergeving van uw zonden? Gelooft u dat op grond van het bloed van Christus? Dat maakt de vrede standvastig.

Daar is ook een andere waarheid mee verbonden. God zal u niet eerder de kracht tegen de zonde geven voordat u eerst de vergeving van uw zonden heeft. U

moet de genade aannemen van Hem die de goddeloze rechtvaardigt.

In vers 49 lezen we: “*blijft in de stad totdat u wordt bekleed met kracht uit de hoogte*”. Dat is de kracht waarmee we bekleed worden, als wij zijn in Christus. Dan hebben wij kracht. Nadat we geloofd hebben zijn we verzegeld met de Heilige Geest.

Samenvattend vinden we in deze verzen de volgende gedachten:

1. Christus, die zich oneindig veel moeite getroost om herkend te worden door Zijn discipelen.
2. Christus, die aan ons hart, onze vijandschap tegen God en tegen Hemzelf openbaart.

3. de vergeving van de zonden in Zijn naam.
4. De kracht die in Hem is.
5. Tenslotte, Jezus die Zijn handen opheft om ons te zegenen.

Meent u, dat Hij u kan bedriegen als Hij zegt: “Vrede”? Meent u, dat Hij ophoudt met over u te waken? Dat Hij u mag geven, dat u niet door deze arme wereld wordt bedrogen en dat Hij u alles mag geven wat nodig is om Hem te verheerlijken.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1965-182](#)

Titel: [Jésus et les siens après sa résurrection](#)